

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. Š.**, zast. Mgr. Martinem Štuksou, advokátem se sídlem Kaplická 1037/12, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2015, sp. zn. S-MHMP 1457273/2015 ODA, čj. MHMP 1643608/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2018, čj. 8 A 221/2015-83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Hlavní město Praha žádostí ze dne 30. 3. 2015 požádalo o vydání stavebního povolení pro stavbu nazvanou Malešická 1 (U Náklad. nádraží – Za Vackovem), Praha 3, oprava komunikace. Oznámením o zahájení stavebního řízení a pozváním k ústnímu jednání ze dne 25. 5. 2015 (vypraveno dne 28. 5. 2015) bylo účastníkům řízení a dotčeným orgánům oznámeno zahájení stavebního řízení a současně bylo nařízeno k projednání žádosti ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 16. 6. 2015. Oznámení o zahájení stavebního řízení a pozvání k ústnímu jednání bylo mimo jiné zasláno i žalobci. Úřad městské části Praha 3 vydal dne 25. 6. 2015 rozhodnutí o povolení stavby „M. 1, P. 3, oprava vozovky a chodníku“, na pozemcích v k. ú. Ž. Žalobce rozhodnutí o povolení stavby převzal dne 1. 7. 2015.

[2] Proti rozhodnutí o povolení stavby podal žalobce odvolání dne 13. 7. 2015 (úřadu došlo 15. 7. 2015). V odvolání žalobce uvedl, že se o správním řízení dozvěděl dne 29. 6. 2015, kdy si vyzvedl oznámení o zahájení řízení. Zároveň v odvolání požádal o prominutí zmeškání úkonu s odůvodněním, že si nemohl písemnost vyzvednout, neboť v době od 29. 5. 2015 do 28. 6. 2015 se zdržoval v zahraničí. V odvolání namítl, že požaduje rozhodnutí za nezákonné,

neboť bylo vydáno na základě vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, třebaže byl tento předpis zrušen nařízením rady č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy. Stavební povolení zasahuje do práv žalobce z hlediska využití jeho nemovitosti sousedící s pozemkem, jehož se stavba týká.

[3] Úřad městské části Praha 3 usnesením **ze dne 16. 7. 2015** určil lhůtu pro doplnění žádosti o prominutí zmeškání úkonu o zmeškaný úkon v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Žalobce byl zároveň tímto usnesením vyzván k doplnění podaného odvolání ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo doručeno dne 16. 7. 2015 zástupci žalobce. Dne 23. 7. 2015 e-mailem požádala osoba zmocněná zástupcem žalobce o sjednání termínu nahlédnutí do správního spisu, s tím, že ideální by byl začátek příštího týdne. Následující den úřad sdělil, že do spisu lze nahlédnout týž den do 14:00 a v dalších dnech v souladu s oznámením o zahájení řízení. Podáním ze dne 27. 7. 2015, které úřadu došlo dne 28. 7. 2015, zástupce žalobce požádal o prodloužení lhůt do 31. 8. 2015 s odůvodněním, že ve stanovené lhůtě nebylo možné nahlédnout do správního spisu a podklady konzultovat s klientem a odborníkem v oboru stavebnictví. Zástupce žalobce tento týden nastupuje na plánovanou dovolenou do 19. 8. 2015.

[4] Úřad městské části Praha 3 usnesením **ze dne 28. 7. 2015** zamítl žádost žalobce o prodloužení lhůt k zmeškanému úkonu a doplnění odvolání ze dne 27. 7. 2015.

[5] Odvoláním ze dne 31. 7. 2015, které došlo úřadu dne 3. 8. 2015, se žalobce domáhal zrušení usnesení úřadu ze dne 16. 7. 2015. Odvoláním ze dne 12. 8. 2015, které úřadu došlo dne 13. 8. 2015, se žalobce domáhal zrušení usnesení úřadu ze dne 28. 7. 2015.

[6] Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 9. 2015, napadeným posléze žalobou před městským soudem, výrokem I. zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí úřadu ze dne 25. 6. 2015; výrokem III. zamítl odvolání žalobce proti usnesení úřadu ze dne 16. 7. 2015; výrokem IV. zamítl odvolání žalobce proti usnesení úřadu ze dne 28. 7. 2015. Mezitím žalobce dne 31. 8. 2015 rozhojnil odvolací důvody. Do správního spisu nahlížela 4. 8. 2015 osoba zmocněná advokátem žalobce.

[7] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou u městského soudu. Soud žalobu zamítl. Postup úřadu a žalovaného soud nepovažoval za nezákonný.

[8] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu včasnou kasační stížnost. Stěžovatel namítá, že se žalovaný nevypořádal s odvoláním, s nímž spojil žádost o prominutí zmeškání úkonu. Z tohoto podání je prý zřejmé, že stěžovatel „žádal o prominutí zmeškání úkonu k řízení před správním orgánem prvního stupně jako celku“, neboť stěžovatel zmeškal práva související se zahájením správního řízení (právo nahlížet do spisu, právo účasti na jednání a vznesení námitek na tomto jednání). Podání stěžovatele mělo být posuzováno podle obsahu, neboť z něj prý „evidentně vyplývá, jaký úkon měl stěžovatel na mysli, resp. co zmeškal a jaká svá práva nemohl využít“. Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, jak se úřad postavil k žádosti o prodloužení lhůty. Nesouhlasí s tím, že měl snad v celé věci více času než ostatní účastníci – soud zcela zapomněl na to, že červenec a srpen jsou doba dovolených. Postup úřadu byl vůbec extrémně rychlý, jen proto, aby zbavil účastníky řízení jejich práv.

[9] Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] NSS předně zvážil důvodnost komplexu námitek souvisejících s postupem úřadu ve vztahu k žádosti o prodloužení lhůty k doplnění odvolání a k žádosti o prominutí zmeškání

pokračování

úkonu. NSS zde souhlasí s městským soudem a žalovaným, že úřad poskytl stěžovateli dostatek času k doplnění důvodů jeho odvolání. Rozhodnutí o povolení stavby bylo stěžovateli doručeno dne 1. 7. 2015. Odvolání podal stěžovatel 15. 7. 2015, hned následující den stěžovatele úřad vyzval k doplnění podaného odvolání ve lhůtě do deseti dnů od doručení tohoto usnesení, tedy do 26. 7. 2015. Stěžovatel důvody svého odvolání v této lhůtě nerozhodl a namísto toho napadal jen procesní rozhodnutí úřadu týkající se prodlužování lhůt. Stěžovatel měl k formulaci důvodů odvolání téměř jeden měsíc, některé důvody ostatně v odvolání ze dne 15. 7. 2015 výslovně formuloval. Rozhodně nelze vycházet z toho, že během prázdninových měsíců měl snad být úřad k běhu lhůt benevolentnější a poskytnout stěžovateli několik měsíců ke studiu správního spisu a k formulaci důvodů odvolání. Není ani pravda, že by snad důvody průtahů a nemožnost formulovat odvolací důvody stály na straně úřadu - ze spisu plyne, že na všechna červencová podání stěžovatele úřad bryskně reagoval. Pokud tedy stěžovatel hodlal ve správním řízení hájit svá práva, měl tak učinit efektivně a rychle, nikoliv se vymlouvat na probíhající letní období.

[12] Postup správních orgánů byl zákonný i se zřetelem na § 41 správního řádu. Podle § 41 odst. 1 správního řádu se navrácením v předešlý stav *rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit*. Podle § 41 odst. 2 správního řádu požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. *S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá*. Stěžovatel nyní v kasační stížnosti tvrdí, že se svou žádostí domáhal prominutí zmeškání úkonu ve vztahu „*k řízení před správním orgánem prvého stupně jako celku*“, včetně práva účasti na jednání a formulaci námitek při tomto jednání. Těto formulaci NSS příliš nerozumí. Institut navrácení v předešlý stav neslouží k tomu, aby se stěžovatel mohl domoci zopakování celého prvostupňového řízení (pokud tedy snad žádost stěžovatele směřovala k tomuto cíli).

[13] Konečně NSS považuje za zákonný i způsob, kterým se žalovaný postavil k přezkumu rozhodnutí úřadu o povolení stavby. Stěžovatel podal odvolání včas, formuloval v něm i odvolací námítky, byť stručně. Žádal též o poskytnutí delší lhůty pro rozvedení odvolacích námitek, čemuž úřad vyhověl a dal mu k tomu lhůtu deseti dnů (viz shora). Stěžovatel však odvolací námítky rozhodl až 31. 8. 2015. Podle § 112 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), mohl stěžovatel jako účastník řízení uplatnit námítky nejpozději při ústním jednání, k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Proto není možné (nové) námítky účinně uplatnit v odvolání, to za podmínky, že na tuto zásadu koncentrace byl účastník upozorněn. Pokud však námítky spočívají v tom, že stavba nebo postup správního orgánu je v rozporu s právními předpisy, musí se stavební úřad vypořádat s takovou námitkou věcně, i kdyby byla podána opožděně (takto stále aplikovatelné závěry rozsudku NSS ze dne 6. 2. 2008, čj. 6 As 37/2006-122, srov. též rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 3. 2016, čj. 46 A 20/2014-88, č. 3442/2016 Sb. NSS). Žalovaný takto postupoval, odvolací námítky týkající se nesouladu rozhodnutí se zákonem věcně přezkoumal, dalšími námitkami, které vesměs nebyly uplatněny v souladu § 112 odst. 1 stavebního zákona při ústním jednání, se však již věcně nezabýval.

[14] S ohledem na vše výše uvedené proto NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu